

27 Ιουλίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ († 305).

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. β΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 27-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Αὐγούστου, Η΄ Ματθαίου.

Απόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 14-22.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

σέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 12x18 ἑκατ., σελ. 878 μέ μαλακό ἐξώφυλλο)

Ἡ φιλοτεχνημένη καὶ πολυτελής παροῦσα ἔκδοση τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιέχει τὴν ἐκπονηθεῖσα στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα ἀπόδοση τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἀπὸ τὸν Ἑλλογ. ὁμότιμο Καθηγητὴ Θεολογίας κ. Χρῆστο Βούλγαρη.

Ἐπιπροσθέτως, προηγείται ὁ Πρόλογος τοῦ Πανιερ. Μητροπολίτου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, κοσμεῖται μέ γραμμικά σχέδια καὶ ὁλοκληρώνεται μέ τό Γλωσσάριο τῶν σπουδαιτέρων ὄρων καὶ κατατοπιστικoὺς Χάρτες.

Εἶναι σαφές ὅτι ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀποτελεῖ τό γνησιότερο κείμενο - ὁδηγὸ τοῦ χριστιανοῦ στὴν πορεία του κατὰ τὴν τρίτη χιλιετία, τὴν ἀνάβασή του πρὸς τὴ θέωση, πορεία πού εἶναι ἐνταγμένη στὸ σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἄς ἀφήσουμε τό πνεῦμα τῆς Καινῆς Διαθήκης νά ἐγκατοικήσει στίς καρδιές μας, ὥστε νά ὁδηγηθοῦμε στοὺς λειμῶνες τῆς θείας δόξας.

89.5
ἡ ἁγία φωνὴ ἀπὸ FM

Παρακολουθεῖτε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

27 Ἰουλίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3765)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Ἀπὸ τὴ δευτέρη ἐπιστολὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρὸς τὸν Τιμόθεο προέρχεται τό σημερινὸ Ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα. Οἱ δύο ἐπιστολές πρὸς Τιμόθεον, ὅσο καὶ ἐκείνη πρὸς Τίτον, συνιστοῦν τίς λεγόμενες Ποιμαντικές ἐπιστολές, μέ τίς ὁποῖες ὁ Πρωτοκορυφαῖος ἀπευθύνεται στοὺς Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, προκειμένου νά τοὺς συμβουλευεῖ καὶ νά τοὺς ἐνισχύσει στὴ διευθέτηση τοῦ ποιμαντικοῦ τους ἔργου. Τό ἴδιο πράττει καὶ στὴ σημερινὴ διήγηση, κατὰ τὴν ὁποία συνιστᾶ στὸν Τιμόθεο νά ἐνδυναμώνεται πάντα ἀπὸ τὴ χάρις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά κηρύττει στοὺς καλοπροαίρετους ἀνθρώπους τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νά μὴ διστάζει νά κακοπαθεῖ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Γιὰ νά τὰ καταφέρει ὅλα αὐτά, ὅμως, τὸν προτρέπει νά ἔχει πάντα στὴ σκέψη του τὸν ἀναστημένο Ἰησοῦ Χριστό, δηλαδή νά προσεύχεται σ' Αὐτόν, ζητώντας φωτισμό, ἐνίσχυση καὶ ἄνωθεν βοήθεια.

Τό θεμέλιο τῆς βαθιᾶς ταπείνωσης

Ἡ οὐσία τῶν λόγων τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἀφορᾶ στὴ δύναμη καὶ στὴν ἀξία τῆς προσευχῆς στὸν Ἰησοῦ. Τίποτα δέν μπορούμε νά καταφέρουμε στὴ ζωὴ καὶ στὰ ἔργα μας, ἂν δέν ἔχουμε στραμμένη τὴ σκέψη μας σ' Ἐκεῖνον. Συμβουλευεῖ μακαριστὸς Ἀγιορείτης Γέροντας: «Ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι ἓνας ἄνθρωπος πού δέν ξέρει νά προσεύχεται εἶναι, στὴν πραγματικότητα, ἓνας ξοφλημένος ἄνθρωπος. Δέν ὑπάρχει ἐνδεχόμενο νά ἐπιτύχει στὴ ζωὴ του». Αὐτό συμβαίνει γιατί τό μέγα ἄθλημα τῆς προσευχῆς συνιστᾶ τό ὀξυγόνο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τὴ ζωτικὴ δύναμη τῆς ψυχῆς.

Ἡ προσευχή μας στὸν Θεό, ὅμως, προϋποθέτει τὴν πίστη σ' Ἐκεῖνον καὶ τὴ βεβαιότητα τῆς παρουσίας Του στὴ ζωὴ μας. Λέει καὶ πάλι ὁ Γέροντας: «Ἡ προσευχή εἶναι μία στροφή πρὸς ἓνα πρόσωπο. Ἐπομένως,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)

Οι καλοί αγωνιστές του Χριστού

Τέκνον Τιμόθεε, ένδυναμοῦ έν τῇ χάριτι τῇ έν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ᾧ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καί ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλήῃ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ᾧ λέγω· δῶρ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν έν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, έν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς έν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

γιά νά ὑπάρχει προσευχή, πρέπει νά ὑπάρχει τό πρόσωπο αὐτό. Καί γιά νά πῶ ὅτι προσεύχομαι, πρέπει νά ὑπάρχει γιά μένα ἐνεργός ἡ παρουσία τοῦ προσώπου αὐτοῦ. Ἐγώ μπορῶ νά οἰκειοποιουμαι τήν παρουσία του καί τήν ὑπαρξή του. Ὁ Χριστός, ὁ ἐνυπάρχων, ὁ πανταχοῦ παρῶν, γίνεται γιά μένα παρῶν μέσα στή ζωή μου, διὰ τῆς λατρευτικῆς μου συμμετοχῆς...».

Ἡ προσευχή μας προϋποθέτει ἐπίσης καί τήν ταπείνωση, τή συναίσθηση τῆς ἀναξιοτήτας καί τῆς ἀνεπάρκειάς μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τόν Ὅποιο καλοῦμε νά καλύψει τά κενά καί νά συμπληρώσει τίς δικές μας ἀτέλειες στήν πνευματική ζωή, ὅσο καί στό πνευματικό μας ἔργο. Ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐμπειρία τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας σημειώνει: «Τό θεμέλιο τῆς προσευχῆς εἶναι ἡ πολύ βαθιά ταπείνωση. Τίποτα ἄλλο δέν εἶναι ἡ προσευχή παρά τό κλάμα καί τό πένθος τοῦ ταπεινοῦ φρονήματος. Ὅταν λείπει ἡ ταπείνωση, ἡ προσευχητική ἄσκηση ἀπειλεῖται ἀπό τήν αὐταπάτη καί τή δαιμονική πλάνη».

Ἡ μνημόνευση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐπιμένει στή μνημόνευση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, γιατί γνωρίζει ἐμπειρικά τή δύναμη πού αὐτό κρύβει καί τήν ὠθηση πού παρέχει σ' ἐκεῖνον πού, μέ πίστη καί ταπείνωση, Τόν ἐπικαλεῖται. Γνωρίζει ὅτι αὐτό τό ὄνομα μπορεῖ νά μεταμορφώσει τόν κόσμο καί νά καταστήσει τά ἀδύνατα, γιά τίς ἀνθρώπινες δυνάμεις, δυνατά, μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μέ γνωστό ἡσυχαστή ἱερομόναχο, «στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ βρίσκονται συγκεντρωμένα καί ἐνεργά ὅλα τά μυστή-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου, Τιμόθεε, νά δυναμώνεις, μέ τή χάρη πού δίνει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καί ἐκεῖνα πού ἄκουσες ἀπό ἐμένα παρουσία πολλῶν μαρτύρων, νά τά ἐμπιστευθεῖς σέ πιστούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δά εἶναι ἱκανοί νά τά διδάξουν καί σέ ἄλλους. Κακοπάθησε, λοιπόν, ὡς καλός στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανείς στρατευμένος δέν ἐμπλέκεται στίς ὑποθέσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς, γιά νά εἶναι ἔτσι ἀρεστός σ' ἐκεῖνον πού τόν ἐπιστράτευσε. Καί ἂν κάποιος μετέχει σέ ἀθλητικούς ἀγῶνες, δέν παίρνει τό στεφάνι τῆς νίκης ἂν δέν ἀγωνιστεῖ σύμφωνα μέ τοὺς κανονισμούς. Ὁ γεωργός πού κοπιᾶζει πρέπει πρῶτος νά ἀπολαμβάνει τοὺς καρπούς. Προσπάθησε νά καταλάβεις αὐτά πού λέγω. Εἶδε ὁ Κύριος νά σοῦ δίνει σύνεση σέ ὅλα. Νά θυμᾶσαι τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναστηθεῖ ἀπό τοὺς νεκρούς καί κατάγεται ἀπό τόν Δαυῖδ, σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιο πού κηρύσσω, χάριν τοῦ ὁποῖου κακοπαθῶ ὡς κακοῦργος μέχρι φυλακίσεως. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅμως, δέν φυλακίζεται. Γι' αὐτό, ὑπομένω τά πάντα χάριν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἐπιτύχουν καί αὐτοὶ τή σωτηρία πού χορηγεῖ ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί νά δοξαστοῦν αἰώνια.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ρια τῆς σωτηρίας μας. Ὅταν ἐπαναλαμβάνουμε αὐτό τό ὄνομα, ἡ πραγματικότητα τοῦ Ἰησοῦ μπορεῖ νά εἰσδύσει μέσα μας. Νά μᾶς γεμίσει, νά μᾶς διαποτίσει μ' ἓνα τέτοιο τρόπο, ὥστε ὁ λόγος νά γίνει «σὰρξ ἐν ἡμῖν». Τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ εἰσχωρεῖ στήν ψυχή, ὅπως μιά σταγόνα λαδιοῦ ἀπλώνεται σιωπηλά σ' ἓνα ὕφασμα. Τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ περιέχει ὅλο τόν κόσμο, ὅπως ἡ ἀκτίνα τοῦ ἡλίου τά χρώματα τῆς ἱριδος... Ἡ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ πάνω σέ ὅλα τά ὄντα ἐπιτρέπει τή μεταμόρφωση, τή «χριστοποίηση» τοῦ σύμπαντος τήν ἀνέυρεση τοῦ ἀληθινοῦ νοήματος».

Αὐτοῦ τοῦ μεγάλου πνευματικοῦ δωρήματος ἅς φροντίσουμε νά εἴμαστε μέτοχοι, ὥστε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ νά καταυγάζει τή ζωή μας καί οἱ ἴδιοι νά λειτουργοῦμε ὡς φωτεινά παραδείγματα προσευχῆς γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

Ἀναζητήστε τή νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Ἡ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τοῦ Ὁμοτ. Καθηγ. Χρήστου Σπ. Βούλγαρη